

[Tastesen]

den mærkelige situation, at en liberal, borgerlig regering begrænser ytringsmulighederne over for nye initiativtagere.

Sagen skulle ellers være enkel nok. Lovforslag nr. L 168 er vel udtryk for, hvad de fire regeringspartier mener: åbning for reklame i lokal-TV og en direkte ret til, at de, der hidtil i forvejen har haft mediemonopolerne i lokalsamfundene, også skulle have det i forbindelse med de elektroniske medier.

Socialdemokratiet har en anden opfattelse. Vi ønsker en delvis offentlig finansiering af lokal radio- og fjernsynsvirksomhed for at sikre en rimelig bredde i ytringsmulighederne og for at modvirke nye lokale monopoldannelser.

Ingen ved derimod helt klart, hvad det radikale venstre mener, og det er jo i realiteten dette parti, der har hovedansvaret for, at lovforslag nr. L 168 ikke kan komme til anden behandling. Jeg synes, det er en sølle og uansvarlig holdning over for de mange kreative kræfter, der gerne vil beskæftige sig med lokal fjernsynsvirksomhed.

En virkning af forlængelsesloven, som vi nu har til behandling, er jo, at Kanal 2 i København, som er dekoderfinansieret, får et forsprang fremfor alle andre, fordi ingen andre er i stand til at komme til, før vi får en generel lov.

Om de øvrige lokale fjernsynsstationer kan skaffe penge til fortsat virksomhed, er et åbent spørgsmål, men vi i socialdemokratiet kan i hvert fald kun opfordre fagbevægelsen til at investere i lokal-TV de steder, hvor man har fået en sendetilladelse i forsøgsperioden.

Men det skal siges klart: vi stemmer kun for denne forlængelseslov som en nødudvej, fordi folketingets borgerlige flertal bremsede det eneste rigtige, en generel lov, som har virkning allerede fra den 1. oktober i år.

Flemming Jensen (KF):

Det kan vel ikke skjules, at den føljeton, vi nu fortsætter, har været meget lang og vel også en hel del trættende for dem, der måtte følge med endnu. Det er nok ikke uforståeligt, at der er nogle, som har svært ved at begribe, at de problemer, man har løst stort set i resten af verden, er vi ikke i stand til at få taget fat på. Vi har talt monopolbrud i tre årtier eller mere, og når det så er ved at

komme, bruger vi nogle tusinde ord på at tale finansiering, opbygning, lokale sendere og regionale sendere, og så står vi altså nu med et forslag, der i al sin gribende enkelthed går ud på, at man forlænger forsøgsperioden til maksimalt 30. september 1987.

Som det er blevet sagt tidligere, er alle vel enige om, at man skal søge at give adgang til flest mulige meninger også i æteren, og de fleste finder vist, at forsøgene har været positive på mange områder. Alligevel hedder det altså: forlængelse af forsøgsperioden. Men årsagerne er jo klare nok, deri har hr. Tastesen ret; det er en stor dag for mig at kunne sige det. Der er ikke i dag politisk flertal for nogen finansieringsordning, og der skal altså bruges mere tid dels til en evaluering af de forsøg, der er foregået, dels til fortsatte drøftelser af sendernes økonomiske fremtid.

Selvfølgelig kunne det spørgsmål godt klares, hvis man blot åbnede de offentlige kasser, og det er jo også blevet foreslået. Det finder vi i det konservative folkeparti er en dårlig idé. For det første har vi ikke brug for flere offentlige udgifter. For det andet vil f.eks. en kommunal finansiering let kunne føre til det, man også fra anden side har kaldt »borgmestersendere«. Ikke fordi jeg tror på, at man bevidst fra kommunal side vil lægge rammer for udsendelserne, men fordi der automatisk kan følge det, man kalder selvcensur, og det kan ødelægge selve projektets idé. Der må følges andre veje.

Ministeren nævner i sine bemærkninger, at man bl.a. vil bruge tiden til en nærmere belysning af, hvilken rolle reklamefinansiering vil kunne spille, og i den forbindelse nævner ministeren den forventede stramning af bingo-reglerne. Det sidste først. Det er klart, at det kan betyde færre indtægter for senderne, og dermed bliver behovet for reklamer efter vor opfattelse endnu større. Jeg er overbevist om, at det til gengæld vil vække glæde hos mange foreninger ikke mindst inden for idrætten, som baserer en del af deres arbejde på disse spil. Når man 2-3 gange om ugen, eller hvor meget det er i Københavnsområdet, kan have disse bingo-spil, vil det naturligvis være en fordel for disse foreninger.

Skulle det gennem yderligere forhandlinger lykkes at få en form for reklamefinansiering, vil meget være nået. Jeg tror også, det er en fordel for det private erhvervsliv og kan måske tage frygten fra nogle af dem, der